

BUỔI GẶP MẶT TẠI NHÀ ANH NGUYỄN TƯỜNG

Cách đây vừa đúng 1 tuần, vào những ngày bùng phát dịch Covid lần 2, vẫn theo kế hoạch cũ chúng tôi đến thăm anh Nguyễn Tường tại nhà anh gần chùa Hà.

Vẫn dáng người nhỏ bé, nhanh nhẹn, anh hồ hởi bước ra mở cửa mời chúng tôi vào nhà. Anh tất tả chạy từ góc này sang góc kia trong phòng tìm mấy cái chén pha cà phê mời khách. Chúng tôi người đứng, người ngồi quanh cái bàn uống nước nhỏ xíu chỉ đủ chỗ cho 3 người ngồi. Anh lại tất bật treo cầu thang lên tầng 3 rồi mang từ phòng anh xuống chiếc ghế tựa bằng gỗ khá nặng.

Tôi đã quen với cảnh lên xuống cầu thang của anh. Có lần nghe tôi góp ý với anh về việc phải thật cẩn thận khi đi lại trên cầu thang, anh không nói gì và đi một đoạn dài 2 bậc 1 bước rồi quay lại nhìn tôi, thay cho câu trả lời.

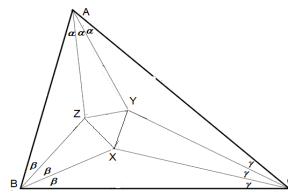
Gần 90 tuổi, anh vẫn khỏe mạnh, vừa nói vừa cười, niềm nở tiếp chuyện với các đồng nghiệp. Anh ưa thích nhiều lĩnh vực khác nhau: xem các chương trình thể thao trên TV, đi bộ hàng ngày ra công viên Nghĩa Đô vào thời điểm hơi khác người đôi chút, 13 giờ trưa. Cả chục năm nay anh ăn uống theo chế độ riêng: không ăn ngoài hàng quán, thậm chí các món ăn của anh (do anh tự nấu) khác với mọi người trong gia đình. Nếu có đi dự đám cưới, anh cũng chỉ ngồi uống một chút bia và nói chuyện vui với mọi người chứ tuyệt đối không ăn gì cả. Rất nhiều lần anh tự hào khoe: anh là một trong số những người vệ sinh sạch sẽ nhất Việt nam: bát ăn, đĩa ăn phải được tráng nước sôi trước khi ăn. Anh rửa tay bằng xà phòng vài chục lần mỗi ngày vào lúc trước khi ăn, sau khi ăn, sau khi cầm nắm các đồ vật ít sử dụng trong nhà...

Hai lĩnh vực anh yêu thích nhất là làm thơ và làm toán. Hôm vừa rồi lúc ngồi vào bàn ăn, anh xin phép được mở đầu bằng 4 câu thơ:

*Thơ thần vào ra thấy cũng buồn
Ước gì các bạn đến chơi luôn
Trà ngon, đặc sản mang mời khách
.....*

Tôi đã quên và cũng thực sự không nghe rõ câu cuối của vãn thơ mở đầu của anh nữa (vì cái giọng miền Trung của anh). Còn trước đó, lúc mọi người mới đến thăm anh, sau màn chào hỏi và chưa kịp uống hết cốc cà phê, anh than phiền: dạo này mình hay quên, trí nhớ có giảm sút. Có bài toán sơ cấp hay mà mình không nhớ được cách giải.

Từ mỗi đỉnh của tam giác ABC bất kì, kẻ 2 tia chia các góc trong của tam giác thành 3 góc bằng nhau. Các tia này cắt nhau tại các điểm X, Y, Z , xem hình bên. Chứng minh tam giác XYZ là tam giác đều.

Tôi cũng rất hào hứng say mê giải các bài toán anh đã nêu ra cho bọn tôi. Anh chịu khó sưu tầm các bài toán hay, chúng thực sự thú vị. Vì vậy lần này tôi cũng mất vài ngày liên tục tìm cách giải nó. Anh Doãn Tam Hòe hỏi anh còn tham gia Xêmina bên viện Toán học không? Anh thừa nhận mình cũng già rồi và lại hơi nặng tai nữa.

Ngược lại với khái niệm "sạch sẽ nhất Việt nam" mà anh vẫn tự hào, ngôi nhà anh đang sống cùng con gái rất bừa bộn, lộn xộn. Bát ăn cơm, chén uống nước cộc cạch và cốc cách. Anh Trịnh Văn Thọ nhìn ra cái sân sau nhà và thốt ra: việc dọn dẹp nó sẽ mất nhiều thời gian, công sức chứ không phải là việc đơn giản. Anh Bích cũng khẳng định: phòng anh ở trên tầng 3 vô cùng lộn xộn, ảm thấp. Tuy nhiên anh luôn biết cách tìm đúng chỗ các tài liệu cần tìm. Bằng chứng là tại chính buổi gặp hôm đó, sau khi tôi nhắc anh về bài viết "Tôi làm toán" của anh, anh trèo thoát lên phòng anh và chỉ vài phút sau đã đưa cho mọi người bài viết đó. (Bài viết hiện được lưu giữ tại Bộ Môn Toán cùng các giáo trình do các thầy cô trong Bộ Môn đã viết, nhân dịp làm kỉ yếu Khoa CNTT cách đây vài năm).

Hai năm nữa anh bước sang tuổi 90, cái tuổi thực sự hiếm, chúc anh luôn khỏe mạnh, hạnh phúc hưởng đến cái tuổi ấy một cách vô tư, nhanh nhẹn như tính cách anh vốn thế từ xưa đến nay.